

[Inger Merete Nordentoft.]

disse tal og sammenligne dem med de beløb, der bruges i deres egen husholdning, vil forstå, at vi her er inde på at byde de gamle en rente, som de i virkeligheden ikke kan leve af. De gamle kan ikke spise sig mæt for disse penge. Det er i al sin enkelthed det, sagen drejer sig om.

Vi har hørt ordføreren for det konservative folkeparti, det ærede medlem hr. Hans Thyge Jacobsen, udtale, at det var en fejl, at man gik bort fra den halvårige regulering, og vi har hørt det ærede medlem hr. Svend Jørgensen påtage sig ansvaret for, at man gjorde det, og så samtidig sige, at som udviklingen er gået, var det en fejl, at man gjorde det. Alligevel foreslår udvalget i sin betænkning, hvori man anerkender, at det er et forkert princip med den årlige regulering, at man dog skal fastholde den, og man skyder spørgsmålet om den halvårige regulering ud. Ja, det ærede medlem hr. Svend Jørgensen ryster på hovedet, men der står dog, at det skal tages op senere. Man har her et forslag, der vedrører de gamles forhold, og dog skyder man afgørelsen af dette vigtige punkt ud, og det gør man ikke fjorten dage efter, at det har vist sig, at pristallet er steget 10 points til 1. oktober. Det vil i virkeligheden sige, at den prisdækning, man giver de gamle med dette halve tillæg, kun dækker prisstigningerne fra januar til april. Den prisstigning, der har fundet sted siden april, og som blot for sidste kvartal andrager 10 points, giver man dem ingen dækning for; man siger, at det skal skydes ud, at der inden rigsdagssamlingens slutning skal fremsættes forslag herom. Men hvad hjælper det de gamle i dag, at man inden rigsdagssamlingens slutning vil fremsætte et forslag herom? Hvad hjælper det dem overfor de prisstigninger, der finder sted i dag? Det er igen kun at give dem smukke ord, løfter for fremtiden i stedet for penge til at købe brød for, og det er det, de trænger til og behøver i dag.

Jeg vil derfor henstille, at mit partis lovforslag bliver sat under afstemning paragraf for paragraf for de første 3 paragraffers vedkommende. Jeg forstår af betænkningen, at de øvrige partier ikke vil stemme for vort forslag, de vil ikke stemme for, at grundbeløbene forhøjes, og at de gamle på den måde kunne blive sat i stand til at købe sig det daglige brød. Men da man fra flere sider har udtalt sig til gunst for den halvårige regulering, vil jeg ind-

trængende opfordre de medlemmer, der har udtalt sig til gunst herfor, om at stemme for § 3 i vort forslag, selvom de ikke skulle føle sig i stand til at stemme for hele forslaget.

Men jeg opfordrer de ærede medlemmer til endnu en gang at sammenholde deres eget personlige forbrug med de penge, der her igennem dette forslag er stillet til rådighed for de gamle. Jeg beder Dem om at forstå, at det er ikke ord, når man siger, at de lider nød, for det er tilfældet for alle de gamle, der ikke har andet end renten at leve af.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensens): Jeg takker de ærede ordførere for den tilslutning, de har givet lovforslaget. Jeg skal ikke ved denne lejlighed komme ind i en dybere drøftelse af de problemer, der er rejst. Jeg forstår meget vel de ting, der kan være at drøfte her. Jeg har noteret mig de specielle spørgsmål, som det ærede medlem hr. Svend Jørgensen fremførte, men må som de ærede ordførere henvise spørgsmålet til drøftelse, når resultatet af kommissionens arbejde foreligger, så hele denne sag kan tages op til en virkelig gennemgribende drøftelse. Jeg vil gerne ved denne lejlighed give tilslutning til de betragtninger, der er fremført om, at udfra en kommunalmands synspunkt ville det være ønskeligt — og det er vel også allerede på nuværende tidspunkt muligt for os at sige, at vi kan vente —, at simplificeringen af hele denne lovgivning kan blive af en sådan art, at vi virkelig når til forhold, der er lette at administrere.

Jeg takker for tilslutningen til lovforslaget. Jeg må anmode om, at man stemmer imod det lovforslag, der er fremsat af det ærede medlem fru Ragnhild Andersen m. fl.

Ordføreren (Kaj Andresen): Må jeg til det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft sige, at jeg forstår ikke, det skulle være til nogen fordel på nuværende tidspunkt at gennemføre forslag om togangsregulering. Jeg viste allerede ved første behandling, at en togangsregulering ville være betydelig ringere end det forslag, her foreligger om eengangstillæg. Der kan ikke være nogen rimelighed i at gennemføre det for indeværende år, og derfor bliver der i virkeligheden ingen forskel, når det i betænkningen henstilles til den højtærede socialminister inden udgangen af